

## Przypisy

**PRZYPIS** jest to objaśnienie, komentarz lub uwaga dodana przez autora lub wydawcę do tekstu pracy, umieszczana zwykle:

- u dołu stronicy,
- na końcu rozdziału
- lub na końcu pracy.

**ODNO NIK** (odsyłacz) jest to znak graficzny umieszczony w tekście i odsyłający czytelnika do przypisu opatrzonego takim samym znakiem.

Rodzaje:

- odnośnik cyfrowy <sup>1)</sup>, 1.
- odnośnik gwiazdkowy \*
- odnośnik literowy <sup>a)</sup>, a.

1. Przypis traktuje się jak zdanie.
2. Zaczyna się od wielkiej litery, kończy kropką.
3. Przypisy najlepiej umieszcza się na dole strony.
4. W pracy powinna być ciągła numeracja przypisów.
5. Wielkość czcionki: 10,0, odstęp między liniami: 1,0.
6. Tytuł dzieła podaje się kursywą.
7. Źródło podaje się w kolejności:
  - inicjał imienia i nazwisko autora: Z. Radwański,
  - pełny tytuł wraz z podtytułem: *Prawo cywilne. Część ogólna*,
  - miejsce i rok publikacji: Warszawa 2004.
  - numer strony (skrót „s”): s. 15, s. 15 i nast., s. 15, 17, 20.

## **I. RODZAJE** przypisów ze wzgl du na funkcj :

Rzeczowe: obja niaj ce i komentuj ce fragmenty tekstu głównego.

Terminologiczne (słownikowe): podaj ce znaczenie terminów obcoj zycznych, staropolskich itd.

Bibliograficzne: zawieraj ce opisy dokumentów z których pochodz cytaty lub inne informacje zawarte w tek cie.

## **II. RODZAJE** przypisów ze wzgl du na zawarto tre ciow :

- przypis ródłowy zwykły,
- przypis ródłowy rozszerzony,
- przypis polemiczny,
- przypis dygresyjny,
- przypis odsyłaj cy,
- przypis porównawczy,
- oraz przypis uproszczony.

## Przypis ródłowy zwykły

Jest to TYLKO obja nienie sk d pochodzi cytat, informacja lub pogl d przytoczony w pracy!

### Z monografii

<sup>1.</sup> L. Gardocki, *Prawo karne*, Warszawa 1998, s. 24.

### Z pracy zbiorowej jednolitej

<sup>1.</sup> A. Marek, S. Walto , *Podstawy prawa i procesu karnego*, Warszawa 1999, s. 21.

### Z pracy zbiorowej niejednolitej (z rozdziału w takiej pracy)

<sup>2.</sup> R. Bana , *Daktyloskopia w: Technika kryminalistyczna* (red. W. K dzierski),  
Szczytno 1995, s. 173.

### Z artykułu w czasopi mie

<sup>3.</sup> W. K dzierski, *Procesowe zabezpieczenie ladów kryminalistycznych*,  
Policyjny Biuletyn Szkoleniowy, nr 3-4, 1996, s. 55.

<sup>5.</sup> T. Hanausek, *Ekspertyza kryminalistyczna*, ZNASW, nr 1, 1973, s. 29.

### Ze ródła elektronicznego

<sup>1.</sup> <http://www.kgp.gov.pl>, 01.09.2005.

## Przypis ródłowy rozszerzony

Jest to cytat lub krótkie streszczenie, b d ce uzupełnieniem, ale bezpo rednio nie wi ce si z tekstem.

<sup>1.</sup> „Przy włamaniach mieszkaniowych wywiadowca jest to cz sto osoba pozoruj ca ebraka, domokr c itp. Jej zadaniem jest zorientowanie si w rozkładzie mieszkania.” (S. Joachimiak, *Metody dokonywania włama i kradzie y*, Problemy Kryminalistyki, 1957, nr 10, s. 652.)

### Przypis polemiczny

Jest to polemika, którą podejmuje Autor, przytaczając lub omawiając czyjeś poglądy.

<sup>3</sup>. J. Moszczyński w sprawie badania daktyloskopijne z metod daktyloskopijnych. Tymczasem wg *Słownika języka polskiego* (red. M. Szymczaka), PWN 1998 – badania kogo, czego, nad czym; natomiast metoda jest to sposób postępowania. Zatem, moim zdaniem, badania (czego?) ładów r kawiczek nie są badaniami daktyloskopijnymi natomiast mogłyby być wykonane metod daktyloskopijnych!

### Przypis dygresyjny

Jest to własne, Autora, wtrącenie lub uwaga na marginesie głównych rozważań zawartych w tekście.

<sup>10</sup>. Po raz pierwszy określenie „daktyloskopia” użył argentyński dziennikarz Francisco Latzina w 1893 r. na łamach zwykłej gazety.

<sup>18</sup>. W obliczeniach pominięto osiem dokumentacji przekazanych do Prokuratury.

### Przypis odsyłający

Jest to nawiązanie do treści już wcześniej przedstawionych w tekście.

<sup>10</sup>. Omówienie zagadnienia definicji ładów znajduje się w pierwszej części pracy.

<sup>13</sup>. Na ten temat więcej w: Rozdział II. pkt. 7: Czynniki kryminogenne.

### Przypis porównawczy

Jest to odesłanie do innych Autorów prezentujących taki sam pogląd.

<sup>5</sup>. Por. Cz.Grzeszyk, *Daktyloskopia*, Warszawa 1992, s. 258.

<sup>6</sup>. Cz.Grzeszyk, *Daktyloskopia*, Warszawa 1992, s.148 jak również J.Moszczyński, *Daktyloskopia. Zarys teorii i praktyki*, Warszawa 1997, s.165.

### Przypis uproszczony

Op. cit. → łac. *opus citatum* = dzieło cytowane

    łac. *ibidem* = tam e

    łac. *idem* = ten e

<sup>5</sup>. W.Gutekunst: *op. cit.*, s. 56.

<sup>10</sup>. Cz.Grzeszyk: dz. cyt., s. 234.

<sup>6</sup>. Tam e, s. 35.

<sup>7</sup>. *Ibidem*, s. 24.

Literatura, bibliografia (gr. *biblion* = księżka + gr. *gráphō* = pisać)

## **LITERATURA** to:

ogół prac pisemnych z zakresu danej nauki, specjalności lub dotyczących jednego zagadnienia.

**BIBLIOGRAFIA** albo SPIS LITERATURY to: spis księzek, druków, czasopism, artykułów oraz dokumentów

- uporządkowany wg określonych kryteriów  
(np. alfabetycznie, chronologicznie),
- zawierający najważniejsze dane o każdej wymienionej w nim pozycji  
(autor *nazwisko i inicjał imienia*, tytuł, rok wydania,  
liczba stron dzieła lub zakres stron artykułu w czasopiśmie).
- obejmuje w kolejności 1) źródła, 2) opracowania, 3) strony internetowe

## **A. źródła**

1. Rozporządzenie RM z dnia 17 września 1990 r. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobów użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego (Dz.U. Nr 10, poz. 410).
2. Ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, (Dz.U. Nr 53, poz. 549).

## **B. Opracowania**

1. Chmielewski Z., *Precedens w identyfikacji wgłębionych łap psa*, Problemy Kryminalistyki, 232/2001, s. 36-40.
2. Daszkiewicz W., *Proces karny. Część ogólna*, Poznań 1996, ss. 381.
3. Hanausek T., *Zarys taktyki kryminalistycznej*, Warszawa 1994, ss. 182.
4. Kulicki M., *Dowodowa rola wariografii*, Problemy współczesnej kryminalistyki (red. E.Gruza, T.Tomaszewski), t. III, s. 189-207.

## **C. Strony internetowe**